

Ulempe for Seiladsen; derimod have vi troet, at det var paa sin Plads udtryffeligt, at bestemme, at faststaaende Redsel skal vige for Seiladsen; vi ere navnlig blevne foranledigede hertil derved, at Bundgarnsfiskeriet nu drives paa enkelte Steder i Fjorden udenfor de matriculerede Baae, og mulig flere Steder endnu kunde komme til; saadant Fiskeri vilde let kunne benyttes saaledes, at Seiladsen væsentlig hæmmedes, og forskjellige Collisioner kunde deraf opstaae; hvis ikke en udtryffeligt forskrift i saa Henseende indeholdtes i Loven.

Vi have, som det vil sees, tillige troet, at en Definition af Lovens Betegnelse „faststaaende Redskab“ vilde være hensigtsmæssig og her paa rette Sted, og have vi med Lov af 1857 antaget, at staaende Redgarn ikke bør betragtes som saadant Redsel; det fastgjøres kun ved Anker og Boier og kan derfor ikke hindre Seiladsen.

Forøvrigt skulle vi her ogsaa bemærke, at staaende Redgarn efter denne Definition ikke vil faae den Beskyttelse, som Lovens Bestemmelser ellers tilsikrer fast Redsel, men at de heller ikke efter vor Anskuelse kunne gjøre Krav derpaa; disse Redgarn kunne, som antydet, uden synderlig Uleilighed eller Bekostning optages og blive det ogsaa meget ofte, deels for at Garnene kunne blive bragte i Orden eller tørres, og deels for at de kunne flyttes hen til et andet Sted, hvor man kan vente bedre Fiskeri; der er Plads nok til at drive dette Fiskeri, og det er derfor ikke knyttet til saa bestemte Steder, som Bundgarns- eller Rusefiskeriet men drives over større Strækninger; dertil kommer, at Redgarnene ere et meget billigt Redskab og langtfra saa indbringende som de 2de nævnte Fiskerier, og ogsaa af disse Grunde synes Redgarnene billigtvis ikke at burde beskyttes saameget som disse.

Uagtet det mulig ikke stricte høver herhen, skulle vi dog, for paa eet Sted at have Alt om disse Redgarns Forhold til andre Fiskeriedskaber samlet, her endnu tilføie, at vi ikke kunne indsee, at Redgarnene særlig kunne beskyttes mod Aale- og Glynderwaaddene, hvad flere Steder paa vore Reiser blev forlangt; Redgarnsfiskerne erkjendte, at det om Natten,

da Aalewaaddene især, og ofte ogsaa Glynderwaaddene bruges, var næsten altid disse Fiskere umuligt at see deres Mærker for Redgarnene, og de kunde intetsteds, ligesom vi efter Maaden, hvorpaa Redgarn bruges, heller ikke kunne angive noget Middel, hvorved Redgarnene kunne blive saaledes afmærkede, at Baaefiskerne nødvendigt maatte see dem; at Redgarnene derfor undertiden blive bestabigede af Baaefiskerne, kan formentlig ei forhindres, ja maage de vedkommende Fiskere undertiden tilskrive sig selv, da de ikke sjældent ved at binde flere Garn sammen saa godt som stænge for hele Dybet; hvor Redgarnene staae, kunne Baaefiskerne, som antydet, ikke bestemt forud vide, da Redgarnene jevnlige skifte Plads, og at det, for at forebygge de anførte Ulemper for Redgarnsfiskerne, vilde være aldeles urimeligt, hvad enkeltsteds er forlangt, at forbyde det langt vigtigere Baaefiskeri paa bemeldte Steder i Fjorden og alene forbeholde Redgarnsfiskerne disse. (Blandt andet saaledes efter Udtalelser ved Mødet i Nykjøbing den 30te Juli d. A. Bandet fra Glungø til Fuur), forekommer os aldeles indlysende; vi troe derfor, at Redgarnsfiskerne, saalange de ikke tydeligere kunne mærke deres Garn, maage finde sig i den mindre Skade, de undertiden kunne komme til at lide ved andet Fiskeri, og at de maage nøies med den almindelige Beskyttelse, ethvert lovligt brugt Fiskeriedskab selvsølgelig har, at det ikke forsætligt eller af tilregnelig Uagtsomhed maa beskadiges af nogen Anden, hvilket for Exempel ved fleet Skade vil indtræde for dem, naar Baaefiskerne beviislig have eller maatte have kunnet see Mærkerne paa retteligt satte Garn.

Slutningen af Paragraphen trænger formentlig ikke til videre Begrundelse.

Endelig skulle vi med Hensyn til dette Affnit endnu bemærke, at vi, som Lovens senere vil vise, under den ogsaa have medoptaget Fiskeriet i Kilen mellem Olby og Resen, Sogne og paa vedkommende Steder for dette gjort de Undtagelser fra Fiskeriet i Almindelighed i Fjorden, som vi have anseet for nødvendige; da Kilen, uagtet den ved Landevejen mellem Sktesund og Holstebro er adskilt fra den øvrige Fjord, dog er en Deel af denne, og Fiskeriet